

«Քայլ առ Քայլ» բարեգործական հիմնադրամ

«Նախադպրոցական հաստատության մանկավարժական աշխատողների մասնագիտական կարողությունների և հմտությունների զարգացման» ծրագիր

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Թեմա՝ ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏՈՂԻ ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆԸ ՍԱՆԵՐԻ ԾՆՈՂՆԵՐԻ (ՆՐԱՆՑ ՕՐԻՆԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉՆԵՐԻ) ՀԵՏ՝ ՍԱՆԵՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՄԱՆ ԵՎ ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑՈՒՄ

Դաստիարակ՝ Ծ. Ավետիսյան

Մանկապարտեզ՝ Արարատի մարզի Արևշատ համայնքի
մանկապարտեզ ՀՈԱԿ

2023 թ.

ԲՈՎԱՆ ԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ներածություն	3
Գլուխ առաջին. Նախադարոցական հաստատություն – ծնող համագործակցությունը..	5
Գլուխ երկրորդ. Մանկավարժական աշխատողի և ծնողի համագործակցության դերը ընտանեկան դաստիարակության հարցում	10
Գլուխ երրորդ. Մանկավարժական աշխատողի եվ ծնողի համագործակցությունը սա- ների կրթական աշխատանքների կազմակերպման հարցում	13
Եզրակացություն	15
Օգտագործված սկզբնաղբյուրների և գրականության ցանկ	16

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Յուրաքանչյուր երեխա անկրկնելի է զարգացման իր անհատական տեմպով և ժամանակացույցով, սովորելու իր ուրույն ոճով և ընտանեկան մշակույթով: Երեխայի կրթադաստիարակչական գործընթացում առաջնային դեր ունի ընտանիքը, որի միջոցով երեխան սոցիալականացվում է, յուրացնում հիմնական սոցիալական գիտելիքները, ձեռք բերում բարոյական ունակություններ ու հմտություններ, ընկալում հասարակության մեջ ապրելու անհրաժեշտ արժեքները ընտանիքում: Ընտանիքն է ապահովում երեխայի հիմնական ֆիզիոլոգիական կարիքները, անվտանգության պահանջմունքները, սոցիալական և նյութական պաշտպանվածության, սիրո և հարգանքի կարիքները, սակայն մանկապարտեզ ընդունվելուն պես այդ պատասխանատվությունը հավասարապես սկսում են կիսել մանկավարժները, որոնք երեխայի հետ անցկացնում են նրա օրվա մեծ մասը: Համագործակցությունը երեխայի շուրջ ստեղծում է մի միջավայր, որտեղ ընտանիքները, ուսումնական հաստատությունը, համայնքը համատեղ աշխատում են երեխայի կրթությանն ու դաստիարակությանն ուղղված ընդհանուր նպատակներին հասնելու համար:

Թեմայի արդիականություն: Մանկավարժական աշխատողի և սաների ծնողների (նրանց օրինական ներկայացուցչի) համագործակցությունը, որն օգնում է սաների կրթական աշխատանքների կազմակերպման և ընտանեկան դաստիարակության հարցերում խնդիրներ լուծելիս՝ հիմք է դառնում երեխայի հոգեւոցիալական, համակողմանի և ներդաշնակ զարգացման համար, ինչը նախադպրոցական մանկավարժության մեջ սահմանվող առաջնահերթություններից է:

Համապատասխանությունը նոր չափորոշի պահանջներին: Մեր խորին համոզմամբ, սանի ծնողը (նրա օրինական ներկայացուցիչը) պետք է որոշակի գիտելիքներ ունենա նոր հաստատված նախադպրոցական կրթության նախադպրոցական պետական կրթական չափորոշիմասին, պետք է նաև տեղյակ լինի չափորոշյով ներկայացված վերջնարդյունքներին, ինչպես նաև

կարողունակություններին, որպեսզի մանկավարժական աշխատողի հետ զուգընթաց նպաստի երեխաների հոգեւոցիալական, բազմակողմանի և ներդաշնակ զարգացմանը:

Հետազոտական աշխատանքի **նպատակն է** հիմնավորել ծնող-մանկապարտեզ կապի արդյունավետությունը, առանձնահատկությունները, առավելությունները սանի կրթության, դաստիարակության և զարգացման գործում:

Սույն **հետազոտության խնդիրն** է ուսումնասիրել համապատասխան գրականություն և պարզել, թե որքանով է կարևոր մանկավարժական աշխատողի և ծնողի (նրանց օինանական ներկայացուցիչների) համագործակցությունը՝ սաների կրթական աշխատանքների կազմակերպման հարցում: Մյուս կողմից նպատակ ենք համապատասխան գրականության հիման վրա պարզել, թե որքանով է կարևոր մանկավարժական աշխատողի և ծնողի (նրանց օինանական ներկայացուցիչների) համագործակցությունը՝ ընտանեկան դաստիարակության հարցում: Փորձ ենք արել նաև ուսումնասիրել և մշակել մանկավարժական աշխատողի և սաների ծնողների (նրանց օինանական ներկայացուցիչների) համագործակցության տարբեր ձևեր, որոնք նպաստում են սաների կրթական աշխատանքների կազմակերպման և ընտանեկան դաստիարակության հարցերի լուծմանը:

ԳԼՈՒԽ ԱՌԱՋԻՆ

ՆԱԽԱԴԴՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ – ԾՆՈՂ

ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆԸ

Նախադպրոցական ուսումնական հաստատություններում կապը ծնողի հետ երեխաների կրթական արդյունավետ ծրագրի անհրաժեշտ մասն է կազմում: Ծնողների հետ տարվող աշխատանքի բարելավման բոլոր միջոցները ամենից առաջ պետք է ուղղվեն նախադպրոցական հաստատության և ընտանիքի համագործակցության ամրապնդմանը՝ երեխաների բազմակողմանի դաստիարակության և զարգացման գործում: Ծնողները մշտապես կարիք ունեն իմանալու մանկապարտեզի տեսակետն իրենց երեխայի մասին: Միևնույն ժամանակ մանկապարտեզն իրապես շահում է ծնողների՝ տվյալ բնագավառին իրազեկվածությունից և երեխայի դաստիարակության գործին նրանց ներդրումներից:

Չպետք է մոռանալ, որ ծնողների հետ հաջողված յուրաքանչյուր համագործակցությունը մեծ արժեք ունի, որից երեխան միայն կշահի: Ծնողների հետ ցանկացած շփման ձև պետք է զուգակցել նրանց նկատմամբ ցուցաբերված մեծագույն հարգանքով: Կարելի է ծնողներից շատ բան սովորել, քանի որ նրանք ավելի լավ գիտեն իրենց երեխաներին: Կողմերի համագործակցությունը պետք է հիմնված լինի մարդկային բարձր ու բարոյական որակների վրա: Այստեղ չի կարելի ստորադասել որևէ կողմի գործառույթները: Համագործակցության արդյունքում թե՛ ծնողը, թե՛ դաստիարակը արժեքավոր տեղեկություններ են ստանում երեխայի կարողությունների, հետաքրքրությունների, համակրանքների ու հակակրանքների մասին: Դրական արդյունք կստանանք այն ժամանակ, երբ ծնողների և դաստիարակների միջև կա համատեղ աշխատանք:

Ծնողների մանկապարտեզի մանկավարժական աշխատանքներին ակտիվ մասնակցությունից շահում են մանկապարտեզի մանկավարժական գործընթացի բոլոր սուբյեկտները: Մանկավարժական գործընթացի բոլոր մասնակիցների ակտիվ դիրքորոշումը նպաստում է երեխաների դաստիարակությանը համակցված,

փոխապայմանավորված և փոխապատասխանատու գործողությունների միջոցով: Մանկապարտեզի և ընտանիքի համագործակցությունն օգնում է երկուստեք ճանաչելու և հաշվի առնելու երեխայի դաստիարակության իրական պայմանները՝ այն արդյունավետ կազմակերպելու նպատակով: Յուրաքանչյուր ծնող պետք է գիտակցի իր ակտիվ մասնակցության անհրաժեշտությունը երեխայի դաստիարակության գործընթացին, հանդես գա մանկավարժական գործընթացի սուբյեկտի, մանկավարժի օգնականի և աջակցի դերում, հրաժարվելով պահանջատիրոջ կարգավիճակից: Որքան ավելի սերտ և արդյունավետ լինի ուսումնական հաստատություն- ընտանիք կապը, այնքան ավելի մեծ աջակցություն կստանան երեխաները՝ ուսումնառության և դաստիարակության ընթացքը ավելի դրական ու արդյունավետ կազմակերպելու առումով: Քանի որ երեխայի հաճախելը նախադպրոցական ուսումնական հաստատություն ընտանիքին չի ազատում նրան ընտանեկան միջավայրում դաստիարակելու, զարգացնելու և կրթելու պարտավորությունից, ըստ նախադպրոցական կրթության մասին ՀՀ օրենքի:

Մանկապարտեզի և ընտանիքի փոխադարձ կապի ձևերը պարբերաբար վերանայվում և լրամշակվում են: Համագործակցության ավանդական դարձած ձևերին ավելանում են ժամանակակից եղանակները, որոնք բխում են հասարակության նախադպրոցական կրթությանը ներկայացվող այսօրվա պահանջներից: Նախադպրոցական հիմնարկները ծնողների հետ աշխատանք կազմակերպելիս օգտագործում են բազմազան անհատական և կոլեկտիվ ձևեր:

Ընտանիքի հետ համագործակցության ձևերն են.

1. Այցելություն տուն - Մանկավարժական անձնակազմից որևէ մեկը՝ հիմնականում դաստիարակը այցելում է տուն՝ տեսնելու և ճանաչելու երեխային, նրա ընտանեկան պայմանները :

2. Երեխային հաստատություն բերելու և տուն տանելու ընթացքում ընկած ժամանակը:

Ուսուցանող թիմը կարող է այնպես կազմել ժամատախտակը, որ երեխային հաստատություն բերելու և տուն տանելու ընթացքում եղած ժամանակը օգտագործվի ծնողների հետ ոչ պաշտոնական հաղորդակցություն ապահովելու համար:

3. Հեռախոսային զանգերը՝

Կարելի է հատուկ նպատակով զանգահարել կամ ամիսը մեկ անգամ զանգահարել յուրաքանչյուր ընտանիքի՝ պարզապես կապը պահպանելու համար:

4. Ծնողական ժողովներ՝

Ժողովներն այն պաշտոնական հանդիպումներն են ,որոնք նպատակ ունեն քննարկելու երեխաների առաջադիմությունը , ծնողներին հնարավորություն են տալիս կիսելու իրենց գաղափարներն ու մտահոգությունները: Ժողովները կարող են օգտակար լինել երեխայի անհատական պլանների կազմման և քննարկման համար: Եթե ժամանակի պակասի պատճառով չի հաջողվում անմիջական հաղորդակցումը,ապա ընտանիքի և մանկավարժների միջև կապ պահպանելու համար կարող են օգտագործվել գրավոր հաղորդակցման որոշ ձևեր:

Գրավոր տեղեկությունը հաղորդելիս պետք է վստահ լինենք,որ մյուս կողմը ստացել է գրությունը:

Գրավոր հաղորդակցման տեսակներից են.

ա. Բրոշյուրները կարող են օգնել ծնողներին ծանոթանալ կրթական ծրագրին: Դրանք կարող են հակիրճ նկարագրել ծրագրի էություննն ու նպատակներն և ընդհանուր տեղեկություն տալ դրա մասին:

բ. Շաբաթական գրությունները՝

Ամեն շաբաթ մի առանձին գրություն կարելի է ուղղարկել յուրաքանչյուր ընտանիքի՝ տեղեկացնելու համար իրենց երեխայի նախընտրելի գործողության տեսակի մասին , ինչպես նաև որևէ այլ տեղեկություն հաղորդելու համար:

գ. Ոչ պաշտոնական գրությունները՝

Մանկավարժական կազմը կարող է երեխայի հետ տուն ուղղարկել կարճ գրություններ, որպեսզի ընտանիքի անդամներին տեղեկացնի երեխայի

հմտությունների ձեռքբերումների կամ որևէ այլ գործունեության մասին ,ինչպես նաև շնորհակալություն հայտնեն ուսումնական հաստատության աջակցելու համար: Ընտանիքի անդամները նույնպես կարող են մանկավարժներին ուղղարկել գրություններ՝ իրենց երախտագիտությունը հայտնելու կամ որևէ խնդրանք հաղորդելու համար:

9. Պատի տեղեկատվական թերթեր՝

Պատ տեղեկատվական թերթը կարող է օգտակար լինել ընտանիքներին՝ միշտ թարմ տեղեկություն հաղորդելով նրանց ժողովների և հատուկ իրադարձությունների, ամենօրյա պարապմունքների բաշխման ցանկի, ընտանիքների համար նախատեսված միջոցառումների, ինչպես նաև՝ ընդհանուր առմամբ ուսումնական հաստատության անցուդարձի մասին:

10. Առաջարկությունների տուփեր՝

Ծնողներին առաջարկվում է իրենց մտքերը, մտահոգությունները, առաջարկությունները և հարցերը գրավոր ներկայացնել մանկավարժական կոլեկտիվի անդամներին առաջարկության տուփի միջոցով, որը տեղադրվում է միջանցքում:

Ընտանիքի հետ համագործակցության ձևերից են նաև բաց դռների օրերը, կոնսուլտացիաները-դասախոսություններ, հարց ու պատասխանի երեկոները, երիտասարդ ծնողների դպրոցները և հատուկ կազմակերպվող գիտական կոնֆերանսները ծնողներին հուզող թեմաների շուրջ: Երիտասարդ ծնողների հետ կազմակերպվում են նաև սեմինար-պրակտիկումներ: Բավական արդյունավետ են համատեղ միջոցառումները, որոնք կարող են տարբեր նպատակների ծառայել: Կոնֆերանսներն անցկացվում են ընտանեկան դաստիարակության պրոբլեմներ քննարկելու համար: Դրանց նախապատրաստմանը ներգրավվում է լայն ծնողական ակտիվը:

Ընտանիքում երեխաների դաստիարակության գործին մեծապես օգնում են ծնողների համար կազմակերպվող դասախոսությունները, որոնք կարող են նվիրվել

դաստիարակության, երեխաների կյանքի և առողջության պահպանման տարբեր հարցերին:

Ծնողների հետ հետաքրքիր և օգտակար աշխատանքի ձև կարող են դառնալ Հարց ու պատասխանի երեկոները: Հարցերը նախապես հավաքվում, դասակարգվում են և որոշվում է ամեն մի երեկոյի գլխավոր ուղղությունը:

ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏՈՂԻ ԵՎ ԾՆՈՂԻ ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ԴԵՐԸ ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑՈՒՄ

Ընտանիքը հասարակության առաջին սոցիալական օղակն է, ուր դրվում են երեխայի անձնավորության հիմքերը և կառուցվում է նրա սոցիալական կերպարը [1 էջ 153]: Ընտանիքը վաղ տարիքից ուղղորդում է երեխաների գիտակցությունը, կամքը, զգացմունքները: Ծնողների առաջնորդությամբ երեխան ձեռք է բերում իր առաջին կենսափորձը, տարրական գիտելիքներ շրջակա իրականության, հասարակության մեջ կյանքի հմտությունների և սովորությունների մասին: Մեծ է ընտանիքի դերը երեխայի աշխարհայացքի հիմքերի ձևավորման, վարքագծի բարոյական նորմերի յուրացման, մարդկանց, նրանց արարքների նկատմամբ վերաբերմունքը որոշելու գործում: Ընտանեկան դաստիարակությունը մանկավարժական համակարգ է՝ ուղղված կրթադաստիարակչական խնդիրների իրականացմանը ընտանիքի բոլոր անդամների համատեղ մանկավարժական ջանքերի շնորհիվ: Ընտանեկան դաստիարակությունը բնութագրվում է խորը հուզական, մտերմիկ բնավորությամբ: Ընտանեկան դաստիարակության «ուղեցույցը» ծնողական սերն է երեխաների նկատմամբ և երեխաների փոխադարձ զգացմունքները՝ (կապվածություն, վստահություն, քնքշություն) ծնողների նկատմամբ: Որպեսզի ընտանիքը հաջողությամբ հաղթահարի երեխաների դաստիարակությունը, ծնողները պետք է իմանան հիմնական մանկավարժական պահանջները և ստեղծեն անհրաժեշտ պայմաններ՝ ընտանիքում երեխա մեծացնելու համար: Որո՞նք են այս պայմանները: Առաջին հերթին այն ընտանեկան մթնոլորտը, երբ ծնողներից և ընտանիքի անդամներից յուրաքանչյուրը հասկանում է երեխաների դաստիարակության պատասխանատվությունը: Ընտանեկան ճիշտ դաստիարակության պայմանները ռացիոնալ կազմակերպված կյանքն է, կենսակերպը ընտանիքում: Ընտանիքում ապրելով՝ երեխան պետք է վստահ լինի, որ ինչ-որ մեկն իրեն շատ է սիրում, և նա էլ անսահման սիրում է մեկին: Նման սերը ստեղծում է ապահովության զգացում, հոգևոր հարմարավետություն: Միաժամանակ մարդն ավելի ակտիվ է ընկալում

աշխարհը, հեշտությամբ յուրացնում գիտելիքը: Նրա տաղանդներն ավելի ազատ են բացահայտվում, նա ավելի վստահ է որոշում կյանքի իր ուղին, ընտրում ընկերներին: Ընտանիքում երեխաների դաստիարակության մյուս կարևոր պայմանը ծնողների հեղինակությունն է: Ց Շատ կարևոր է, որ ընտանիքում ամրապնդվեն ճիշտ վարքագծի հմտություններն ու սովորությունները, որոնք արտացոլվում են երեխաների մոտ նաև մանկապարտեզում, քանի որ, ինչպես ասում են, երեխան ընտանիքի հայելին է: Ծնողների և մանկավարժական աշխատողի միասնական համակարգված պահանջներն ընտանիքում՝ երեխաների պատշաճ դաստիարակության պայմաններից են: Այնտեղ, որտեղ մանկավարժը և ծնողը գործում են համատեղ, ավելի լավ է տարվում երեխայի դաստիարակչական աշխատանքը: Նախադպրոցական տարիքի երեխայի լիարժեք դաստիարակությունը տեղի է ունենում ընտանիքի և նախադպրոցական հաստատության միաժամանակյա ազդեցության պայմաններում: Իսկ մանկավարժական աշխատողը, որպես կանոն, նման դրական դերում ընդունվում է որպես կրթության իրավահավասար գործընկեր, ում վստահում են, լսում խորհուրդները: Մանկավարժական ազդեցությունների միասնական համակարգը և մանկապարտեզում ու ընտանիքում երեխային ուղղված միասնական պահանջները նպաստում են երեխայի վարքի որոշակի ոճի ձևավորմանը:

Միևնույն ժամանակ, երեխան ավելի քիչ դժվարություններ է ունենում վարքի, բարոյական նորմերի, սովորությունների յուրացման գործընթացում, և ավելի հեշտ է տիրապետում կրթական, աշխատանքային գործունեության հմտություններին, շրջապատող երեխաների և մեծահասակների հետ շփման կանոններին: Համագործակցությունը կարևոր է այնքանով, որ ծնողներին անհրաժեշտ է մանկավարժական գիտելիքների համակարգ և դրանք կիրառելու կարողություն՝ հաշվի առնելով երեխաների տարիքային և սոցիալ-հոգեբանական առանձնահատկությունները: Ընտանիքի հետ նպատակաուղղված շփման սոցիալական նշանակությունը կայանում է նրանում, որ մանկավարժական աշխատողը ճիշտ ձևով ուղղելով ծնողների ազդեցությունը երեխաների վրա՝ ազդում է նաև ներընտանեկան հարաբերությունների վերակազմավորման վրա, նպաստում ծնողների

անհատականության բարելավմանը: Դրանով իսկ արդեն բարձրանում է բնակչության ընդհանուր մշակույթի մակարդակը: Համագործակցությունը նպաստում է նրան, որ կատարելագործվում է ծնողների մանկավարժական կուլտուրան: Դրա շրջանակներում ստեղծված ծնողական թիմի 9 գործունեությունը հնարավորություն է տալիս փորձի փոխանակման միջոցով ավելի հաջող իրականացնել ընտանեկան դաստիարակությունը: Մանկավարժական աշխատողի հիմնական խնդիրը պետք է լինի ակտիվացնել ընտանիքի մանկավարժական, դաստիարակչական գործունեությունը՝ դրան տալով նպատակային և սոցիալապես նշանակալի բնույթ:

ԳԼՈՒԽ ԵՐՐՈՐԴ

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏՈՂԻ ԵՎ ԾՆՈՂԻ ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆԸ ՍԱՆԵՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՄԱՆ ՀԱՐՑՈՒՄ

Սաների կրթական աշխատանքների կազմակերպման հաջողությունը կախված է նրանից, թե ինչպես կզարգանան մանկավարժական աշխատողի և սաների ծնողների հարաբերությունները: Իսկ կրթական աշխատանքների կազմակերպման արդյունքը կարող է հաջող լինել, երբ նրանք դառնան համախոհներ: Համագործակցությունը ստեղծում է կրթական միջավայրում ամենակարևոր գործոնները, որոնք պայմանավորում են կրթական ողջ գործընթացի հաջողությունը կամ ձախողումը: Ժամանակակից դժվարին պայմաններում ծնողը կարիք ունի մանկավարժական աշխատողի համակարգված և որակյալ օգնության: Մանկավարժական աշխատողի և ծնողի փոխգործակցության գործընթացն ուղղված է ծնողների ակտիվ ներգրավմանը կրթական գործընթացում. տոնահանդեսների, սպորտլանդիաների, բաց պարապմունքների նախապատրաստում, համատեղ դիդակ տիկ նյութերի պատրաստում և այլն: Մանկավարժական աշխատողի և սաների ծնողների համագործակցությունը ենթադրում է, որ ծնողները ունեն պատասխանատվություն, իսկ դաստիարակները՝ ընտանիքակենտրոն մանկավարժական գործունեություն: Նման համագործակցության հաստատման հիմնական միջոցը կրթական աշխատանքների կազմակերպումն է, որի արդյունքը կլինի նախադպրոցական տարիքի երեխաների երեխայակենտրոն կրթության նպատակների և սկզբունքների իրականացումը:

Մանկավարժական աշխատողի և ծնողի համագործակցության կառուցման համար գոյություն ունի մեթոդիկա՝ մի քանի փուլերով:

Առաջին փուլ՝ «Եկեք ծանոթանանք». ծանոթություն մանկապարտեզի, մանկապարտեզի անձնակազմի, կրթական ծրագրերի հետ: Այն ծնողի առջև կբացի համագործակցային աշխատանքի հնարավորությունները՝ կապված սաների կրթական աշխատանքների կազմակերպման հետ:

Երկրորդ փուլ՝ «Եկեք բարեկամանանք». այս փուլում ծնողներին առաջարկվում է համագործակցության ակտիվ մեթոդներ՝ թրեյինգներ, կլոր սեղան, սեմինար և այլն:

Երրորդ փուլ՝ «Եկեք միասին իմանանք». այս փուլում կարելի է խոսել գործառույթների մասին: Ծնողը տեսնում է, թե ինչպես է դաստիարակը ընդունում իր սանին, ինչ աշխատանք է տանում մյուս սաների հետ:

Սա միաժամանակ և՛ տեղեկատվություն է, և՛ ուսուցում: Մանկապարտեզի և ընտանիքի համատեղ աշխատանքը հիմնված է հետևյալ հիմնական դրույթների վրա, որոնք որոշում են կրթական աշխատանքի կազմակերպման բովանդակությունը, կազմակերպումը և մեթոդաբանությունը.

✓ միասնություն մանկապարտեզի և ընտանիքի աշխատանքում՝ երեխաների կրթության գործում. այն ձեռք է բերվում, երբ համապարփակ կրթության նպատակներն ու խնդիրները լավ գիտեն և հասկանում են ոչ միայն մանկավարժները, այլև ծնողները, երբ ծնողները ծանոթ են մանկահասակ երեխաների կրթության հիմնական բովանդակությանը, մեթոդներին և որոշակիորեն տիրապետում են դրանց,

✓ փոխադարձ վստահություն մանկավարժական աշխատողի և ծնողների միջև. նախադարձական տարիքի երեխաների կրթության վերաբերյալ համատեղ աշխատանքում փոխադարձ օգնություն ու վստահություն:

✓ ծնողների հետ աշխատանքի անհատական և կոլեկտիվ ձևերը լրացնում են միմյաց. դաստիարակի ամենօրյա շփումը երեխայի հոր կամ մոր հետ՝ մեծ հնարավորություններ է ստեղծում անհատական աշխատանքի, ընտանիքմանկապարտեզ հարաբերությունների ամրապնդման համար,

✓ համակարգված, որոշակի պլանի համաձայն, ամբողջ տարվա ընթացքում մանկավարժական աշխատողի և ծնողների միջև համագործակցություն՝ հաշվի առնելով երեխաների հետ կրթական աշխատանքի առաջադրանքները և բովանդակությունը: Ահա նմանատիպ կերպով մենք կարող ենք ապահովել սաների կրթական աշխատանքների կազմակերպման գործընթացը՝ նպաստելով երեխաների կարողունակությունների զարգացմանը:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Ամփոփելով շարադրված հետազոտությունը՝ հանգեցինք մի քանի կարևոր դրույթների. Այսպես. մանկավարժական աշխատողի և ծնողի (նրանց օինանական ներկայացուցիչների) համագործակցությունը չափազանց կարևոր դերակատարում ունի մանկապարտեզում կրթական աշխատանքների գրագետ կազմակերպման համար: Գրականության ուսումնասիրությունից պարզեցինք նաև, թե որքան մեծ դեր է խաղում մանկավարժական աշխատողի և ծնողի (նրանց օինանական ներկայացուցիչների) համագործակցությունը՝ ընտանեկան դաստիարակության գործում, որը ամուր հիմքեր է ստեղծում երեխայի համակողմանի ու ներդաշնակ զարգացման համար:

Մանկավարժական աշխատողի և սաների ծնողների (նրանց օինանական ներկայացուցիչների) համագործակցության տարբեր ձևերը, պարզեցինք, որ դրանք կարող են լավագույնս նպաստել փոխվստահության ձևավորմանը, նաև օգնում են միասին պլանավորել երեխաների կրթադաստիարակչական աշխատանքները: Պարզաբանեցինք, թե մանկապարտեզում սաների ծնողները (նրանց օինական ներկայացուցիչները) ինչպես են իրականացնում ընտանեկան դաստիարակությունը և որքանով են համագործակցում մանկավարժական աշխատողների հետ: Հիմնվելով կատարված հետազոտության վրա կարող ենք փաստել, որ ընտանիք – մանկապարտեզ համագործակցությունը՝ ուղղված ընտանիքում երեխաների ընտանեկան դաստիարակության կազմակերպմանը՝ ունի միջինից ցածր մակարդակ: Այնուամենայնիվ, միանշանակ է, որ ընտանիք – մանկապարտեզ համագործակցությունը երեխայի լիարժեք զարգացման կարևոր նախապայմաններից է: դեպի մանկավարժը, որը կարող է լուծել ընտանեկան դաստիարակության մի շարք հարցեր: Գալով ամփոփ եզրակացության, նշենք, որ միայն ճիշտ և գրագետ համագործակցության միջոցով, ինչպես նաև փոխվստահությամբ կարող ենք նպաստել երեխաների կրթական և դաստիարակչական մի շարք հարցերի լուծմանը:

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ՍԿԶԲՆԱԴՐՅՈՒՐՆԵՐԻ ԵՎ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ

1. Դալլաքյան Ա. Մ., Մարության Ս. Ա., «Նախադպրոցական մանկավարժություն» բուհական դասագիրք, Երևան, 2008թ.:
2. Միտոյան Հ., Ուսումնական ձեռնարկ մանկապարտեզի համար, Երևան 2020թ.:
3. «Մասնակցային գործընթացը կրթության հիմքերում» ծրագրի շրջանակներում իրականացված նախադպրոցական հաստատությունների մոնիթորինգի զեկույց, Մանկական զարգացման հիմնադրամ, Երևան, 2017 թ.: